

почва да мисли, че се е осигурилъ, че нищо вече не му трѣбва. Съ забогатяването си, той престава да мисли. Гледате, този човѣкъ постепенно надебелява, пълнѣе, става като чорбаджия, натрупва излишна енергия въ себе си. Защо човѣкъ иска нѣкога да надебелѣе, да стане пълень? — За да заеме по-голъмо пространство, да стане по-внушителень, да обърне внимание на хората. Въ сжщностъ, кое опредѣля пространството? — Мисълъта. Крайниятъ предѣлъ, до който една мисълъ може да простре своята деятелность въ пространство, опредѣля нейната сила. Времето пъкъ опредѣля вътрешното съдържание на мисълъта, т. е. нейната трайность. Чувствата на човѣка опредѣлятъ смисъла — духътъ на мисълъта.

Значи, всѣка мисълъ се разглежда първо по обемъ, какъвъ обемъ заема въ пространството, т. е. каква е външната ѝ форма. После се разглежда вътрешното съдържание на мисълъта и най-после нейния смисълъ. Мисълъта се движи по права линия. Вътрешното ѝ съдържание, т. е. чувствата, които изпълватъ мисълъта, ѝ придаватъ кржгообразна форма. Значи, правата линия опредѣля формата на мисълъта. Кржгътъ опредѣля съдържанието на мисълъта. Въ такъвъ случай вие имате идеята за време и пространство. За обяснение на тази идея, ще си послужи съ стиха, който апостолъ Павелъ е казалъ: „Любовта е плодъ на Духа“. Любовта е форма-